

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cosa Artiom prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, în cauza penală privind-l pe

Cosa Artiom Xxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.05.2019 – 17.09.2019 (prima instanță);
2. 04.10.2019 – 30.10.2019 (instanța de apel);
3. 29.01.2020 – 13.05.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Edineț (sediul Ocnița) din 17 septembrie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Cosa Artiom a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217² Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

S-a dispus încasarea din contul lui Cosa Artiom în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 6300 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 06.07.2018 fiind efectuată percheziția la domiciliul inculpatului Cosa Artiom situat în or. xxxx, str. xxxxxxxx, a fost depistată masă vegetală mărunțită de culoare verde cu miros specific asemănător cu macul, diferite pungii cu lichide de culoare întunecată și unelte, care posibil au servit pentru prepararea masei date.

Conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12-2-R-718 din 27 februarie 2019, obiectele ridicate în timpul percheziției din domiciliul lui Cosa Artiom s-a depistat substanță Pseudoefedrine-A care reprezintă precursor a substanțelor stupefiante (narcotice) și rășină de cannabis în cantitate de 0,008 g.

Astfel, de către instanța de judecată acțiunile lui Cosa Artiom au fost calificate în baza art. 217² Cod penal „*producerea, prepararea, prelucrarea, experimentarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, înstrăinarea sau efectuarea oricăror alte operațiuni cu precursori în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1. Avocatul Lunga Galina în numele inculpatului Cosa Artiom, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- nu s-a ținut cont că cauza a fost examinată în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, nu s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Cosa Artiom în baza art. 217² Cod penal, fapt ce nu a fost contestat de părți, sentința fiind contestată în latura aplicării pedepsei inculpatului.

Instanța de apel a ținut să specifice faptul că, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în

prima instanță inculpatul a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei sale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere, care a fost acceptată de prima instanță.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat faptul că de către prima instanță s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, s-a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior săvârșind infracțiuni similare, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune. Inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, săvârșind mai multe infracțiuni similare, fiind condamnat pentru comiterea acestora, însă nu a pășit pe calea corijării și a comis infracțiunea în cauză, fără a conștientiza acțiunile sale.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că este inefficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, urmând a fi respinse argumentele apelantului în acest sens. Aplicarea unei pedepse mai blânde va fi inefficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală, cu atât mai mult că anterior inculpatul a beneficiat de pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În așa mod, inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legii în comiterea căreia el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepsei aplicate, din aceste motive temei pentru atenuarea pedepsei nu a fost identificat.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar:

4.1. Avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cosa Artiom care a indicat temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care față de inculpat să fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Invocând motive similare celor enumerate la pct. **2.2** al prezentei decizii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod

penal, iar cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, constată că prima instanță și instanța de apel și-au argumentat suficient soluția, au ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final au stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Astfel, cu referire la criticile recurentului, precum că: „*inculpatul a recunoscut vinovăția, a colaborat cu organul de urmărire penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu s-a*

ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal”, din care considerent solicită aplicarea în privința inculpatului Cosa Artiom a unei pedepse mai blânde, fără privarea de libertate, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate aceste critici, or instanța de apel în decizie (f.d. 167–168), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului Cosa Artiom pedeapsa echitabilă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analoagelor acestora pe un termen de 5 ani.

Astfel, din textul sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa fiind aplicată cu respectarea cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Cosa Artiom, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și la personalitatea inculpatului Cosa Artiom, care deși și-a recunoscut vinovăția, acesta anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ocnița din 30.06.2004, pentru comiterea unei infracțiuni prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, legată de circulația ilegală a drogurilor, ce denotă că nu a conștientizat gravitatea conduitei sale infracționale și nu s-a corijat, condiții în care este justă soluția că în privința inculpatului Cosa Artiom nu poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În acest sens, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, ce sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat și instanța de apel în decizia sa.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din

16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Cosa Artiom, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Cosa Artiom XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie